

ӘЛ-ФАРАБИ атындағы
ҚАЗАҚ ҰЛТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ
ТАРИХ, АРХЕОЛОГИЯ ЖӘНЕ
ЭТНОЛОГИЯ ФАКУЛЬТЕТІ

**«ҚАЗАҚСТАННЫҢ ТАРИХИ-МӘДЕНИ
МҰРААРЫНЫҢ ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРИ:
ӨТКЕНІ, БҮГІНІ МЕН БОААШАҒЫ»**

атты тақырыпта өтетін тарих ғылымдарының докторы,
профессоры Мадияр Елеуовтың 70 жылдық мерейтойына арналған
халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция

МАТЕРИАДАРЫ

Алматы, 6 мамыр, 2016 ж.

I бөлім

МАТЕРИАЛЫ

международной научно-практической конференции

**«АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ КАЗАХСТАНА:
ПРОШЛОЕ, НАСТОЯЩЕЕ И БУДУЩЕЕ»,**

приуроченной к 70-летию
профессора кафедры археологии, этнологии и музеологии,
доктора исторических наук Мадияра Елеуова

Алматы, 6 мая 2016 г.

Часть I

MATERIALS

of international scientific and practical conference

**«ACTUAL PROBLEMS of HISTORICAL and
CULTURAL HERITAGE of KAZAKHSTAN:
PAST, PRESENT AND FUTURE»,**

*dedicated to 70-th anniversary of Professor
of Department of Archeology, Ethnology and Museology,
doctor of historical sciences Madiyar Eleuov*

Almaty, 6 May, 2016

Part I

ӘЛ-ФАРАБИ атындағы
ҚАЗАҚ ҰАТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ

ТАРИХ, АРХЕОЛОГИЯ ЖӘНЕ
ЭТНОЛОГИЯ ФАКУЛЬТЕТІ

**«ҚАЗАҚСТАННЫҢ ТАРИХИ-МӘДЕНИ
МҰРАЛАРЫНЫҢ ӨЗЕКТІ МӘСЕЛЕЛЕРІ:
ӨТКЕНІ, БҮГІНІ МЕН БОЛАШАҒЫ»**

атты тақырыпта өтетін тарих ғылымдарының докторы,
профессоры Мадияр Елеуовтың 70 жылдық мерейтойына арналған
халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция

МАТЕРИАЛДАРЫ

Алматы, 6 мамыр, 2016 ж.

I бөлім

МАТЕРИАЛЫ

международной научно-практической конференции

**«АКТУЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ КАЗАХСТАНА:
ПРОШЛОЕ, НАСТОЯЩЕЕ И БУДУЩЕЕ»,**

приуроченной к 70-летию
профессора кафедры археологии, этнологии и музеологии,
доктора исторических наук Мадияра Елеуова

Алматы, 6 мая 2016 г.

Часть I

MATERIALS

of international scientific and practical conference

**«ACTUAL PROBLEMS of HISTORICAL and
CULTURAL HERITAGE of KAZAKHSTAN:
PAST, PRESENT AND FUTURE»,**

*dedicated to 70-th anniversary of Professor
of Department of Archeology, Ethnology and Museology,
doctor of historical sciences Madiyat Eleuov*

Almaty, 6 May, 2016

Part I

Бесетаев Б.Б. Эволюция развития конского снаряжения раннего железного века в Восточном Казахстане	138
Айтқұл Х.А. ҚР Мемлекеттік орталық музейінің 2012 жылы Бокебай шоқы алқабында жүргізілген қаiba жұмыстарының нәтижелері	141

ҰЛЫ ЖІБЕК ЖОЛЫ ЖӘНЕ ҚАЗАҚСТАННЫҢ ОРТАҒАСЫРЛЫҚ АРХЕОЛОГИЯСЫ / ВЕЛИКИЙ ЩЕЛКОВОЙ ПУТЬ И СРЕДНЕВЕКОВАЯ АРХЕОЛОГИЯ КАЗАХСТАНА

Досымбаева А. Тюркские маршруты Тараза на Великом Шелковом пути	149
Мұстапаева Д. Оңтүстік Қазақстандағы ортағасырлық керуен жолдары және киелі орындар	153
Хожаниязов Г.Х., Юсупов О.Ж. –О культурных связях Южного Приаралья с Китаем	156
Серікова Б.Т. Великий Шелковый путь на территории Казахстана.....	157
Сүлейменова Д.Д. «Қазақстанның ортағасырлық қалалары және Ұлы Жібек жолының тарихы»	160

ОРТАҒАСЫР АРХЕОЛОГИЯСЫ / СРЕДНЕВЕКОВАЯ АРХЕОЛОГИЯ

Байпаков К.М. Городище кКыркытобе - город Кедер.....	165
Жумагулов К.Т. Из истории гуннов и аваров рубежа	173
Елеуов М, Арынов Қ, Есенов С. Ортағасырлық Үтіртөбе қаласында 2015 жылы жүргізілген зерттеулер.....	175
Төлеубаев Ә.Т., Талеев Д.Ә., Жұматаев, Шағырбаев М.С. Жонғар қақпасында орналасқан кесенелер	181
Abdullaev M. Khiva “Ichan kala” state culture preserve – the mirror of ethno-cultural Relations	190
Тұяқбаев М.Қ. Ескі Тұркістан пантеоны	191
Артықбаев Ж.О. Бытыгай -ортағасырлық мегаполис	198
Абдуалы А, Ташқараева Ә. Хантау Ххан тауы) – Қазақ хандығының алғашқы мекені	202
Төлеубаев Ә.Т., Жұматаев Р.С., Шағырбаев М.С. Жонғар қақпасындағы ортағасырлық қалалардың керамикасының зерттелу тарихы	204
Альжанова Э. Е. Развитие гончарного производства в Туркестанском регионе в конце XIX века	209
Абу А. Қрмакшы ауданындағы күмбезді көне жерлеу құрылышының тарихынан.....	213
Кошанов Б.А., Аметов Т.А. Развитие археологической науки Каракалпакстана на современном этапе	217
Дашковский П.К. Исследование курганов скифского времени на могильниках чинета-II и Инской дол в Западном Алтае.....	221
Кдырниязов О-Ш. Средневековый Хорезм в системе торговых отношений Востока и Запада	225
Туребеков М. Раскопки Северо-Западного угла шахристана города Богрохан	227
Ушницкий В.В. Кимаки: Йемеки или Уран-кан? (дискуссия о происхождении)	229
Кожа М. Новые материалы по истории Ислама Оттара.....	232
Садуллаев Б.П., Каримов Я.А., Рахимов Ш.Б. Перспективы археологических исследований на городище Кят (левобережный) и развитие потенциала исторического туризма	240
Сайпов С.Т. Неполивной архитектурный декор средневекового Хорезма	242
Нуржанов А.А. Новые коллекции керамики города Кулан.....	245
Тәжекеев Ә.Ә., Дәрменов Р.Т., Білалов С.Ә., Әміргалина Г.Ә., Шарапова Қ.Ә., Сұлтанжанов Ж.Қ. Оңтүстік-Шығыс Арал мадениеті: Жетіасар ескерткіштеріндегі жана зерттеулер.....	250
Касеев М.С. Теректі күмшагыл қабірі.....	255
Кошекбаев Ә. Сырдарияның томенгі ағысындағы ежелгі қалалардың тәусесіздікке дейінгі зерттелуі тарихынан.....	260
Сдыков М.Н. Средневековые города бассейна реки Урал	263
Ахмет С.З., Қалдыбек С.Т., Құлымбетов О.Б., М.Н. Зияев Отырар мұраларына құрмет бүгіннен бастау керек.....	270
Кольченко В.А. К интерпретации раскопок на городище Ак-бешим в 1939-1940 гг.	273
Молдабек Е. Ортағасырлық Ақтөбе қаласының стратиграфиясы	281
Жолдасбаев С.Ж., Қожа М.Б., Жетібаев Қ.М., Мургабаев С.С., Бахтыбаев М.М., Арынов Қ.С., Сығанак қаласында 2015 жылы жүргізілген археологиялық зерттеу жұмыстары	282
Малдыбекова Л. Основные направления археологических исследований В.А.Каллаура.....	286
Байсариева Г. Даалық жағдайда антропологиялық материалмен жұмыс жасау	289
Renato S., J.-M. Deom. Medieval monuments of the talas valley in Kyrgyzstan	290
Танатаров Н.А. Ресей империясының отарлау көзөніндегі Түркістан қаласы	298
Егеубаева Ә.М. Хан орданың зерттелуі және қаiba кесінде табылған жәдігерлер жайлар	300
Кәрім А.Ә. Сауран қаласы тарихи деректерде	304
Таубек А.Т. Коне отырар қаласының зерттелуі мен коргау тарихы	307
Абдраманов Е., Сералиев А. Ғалым Сержан Ақынжапов	310
Авторлар туралы мәлімет	312

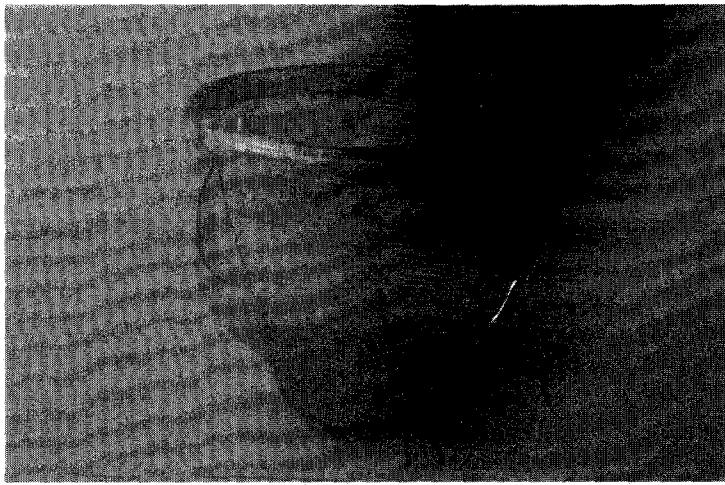

Рис. 9. Стеклянный сосуд

K.T. Жумагулов

ИЗ ИСТОРИИ ГУННОВ И АВАРОВ РУБЕЖА АНТИЧНОСТИ И СРЕДНИХ ВЕКОВ

Уважаемые коллеги!

Мой доклад посвящен экскурсус истории гуннов и аваров периода Великого переселения народов в Европе.

Ввиду ограниченного регламента я бы хотел здесь в большей степени остановиться на тех источниках и материалах, которые имеют прямое отношение к истории Гуннской империи и Аварского каганата рубежа античности и средних веков.

В Ватикане, в книгохранилищах и фондах Ватиканской Апостольской библиотеки (Biblioteca Apostolica Vaticana), занимающей первое место в Европе по древности и богатству манускриптов (они есть) и библиографических редкостей, мною проделана значительная научно-поисковая работа. Так, выявлены новые источниковые материалы по истории тюркского мира - Гуннской империи, Аварского и Тюркского каганатов, а также государственных и племенных образований на территории Казахстана в эпоху средних веков. Большая часть этих источников представлена исключительно на латинском языке.

Редкими источниками являются папская переписка, хроники, рассказы и записки христианственников, миссионеров и другие нарративные свидетельства, содержащие ценные сведения истории гуннов, Тюркских каганатов, Дешт-и-Кипчака, Алтын Орды, интеграции Востока и Запада на Великом Шелковом пути.

Все эти материалы я выявил в собрании манускриптов в зале рукописей Vaticani Latini (латинское собрание). Например, касательно тюрков-гуннов и их взаимоотношений с Римской империей есть сведения в письмах папы Римского Льва I Великого (440-461). Он призывал Восточно-Римскую империю (Византию) к совместной борьбе против гуннов в противостоянии за гегемонию в Европе. Так например, в письме от 23 апреля 451 года понтифик писал: "nam inter principes Christianos spiritu dei confirmante concordiam gemina per totum mundum fiducia robatur, quia profectus militatis et fidei utrorumque armorum potentiam insuperabilem Facit, ut propitiato per unam confessionem deo simul et haeretica falsitae et barbara destruatur hostilitas..." [1].

Далее в 452 г. после того как вся Северная Италия была взята гуннами, их путь в Рим был блокирован. Все более очевидным становилось, что Западно-Римская империя не может остановить наступление гуннов, и Аттила был близок к мировому господству. Держава гуннов, состоявшая из 4-х племен, на северных рубежах простиралась от королевства гуннов до Германии (Skythica et Germanica regna). Армия Римской империи не в состоянии была противостоять наступлению гуннов, она была парализована их успехами. И тут Римская империя – сверхдержава тогдашнего мира, прибегает к приему: делегировать посольство к правительству гуннов Аттиле. Посольство возглавил сам папа Лев I: "...ct tot nobilium provinciarum lattissima eversione credita est saevitia et cupiditas hostilis explenda,

nihilque inter omnia consilia principis ac senatus populique Romani salubrius visum est, quam ut per leges pax truculentissimi regis expeteretur. Suscepit hoc negotium cum viro consulari Avicno et viro praefecto Trygetio beatissimus papa Leo auxilio dei fretus, quem sciret numquam piorum laboribus defuisse nec secutum est quam praesumpserat fides, nam tota legatione dignanter accepta ita summi sacerdotis praeceptor rex gavisus est, ut bello abstinere praeciperet et ultra Danuvium promissa pace discederet" [2].

И то, что владелец огромной Гуннской державы, данниками которой в середине V в. были Римские империи, остановился перед капитулирующим городом Римом, внимая просьбам послов во главе с папой, - говорит о мудрости Аттилы. Он остановил буйство своего войска, отказываясь существу от бессмысленных разрушений и жертв...

Аттила, выгодно отличался от своих современников – воителей, предпринимавших походы на Рим. Он проявил уважение к христианской религии и римскому папе. Поэтому не случайно и сам в главном христианском храме мира – соборе Святого Петра в Риме можно увидеть изображение великого правителя Гуннской империи. Это барельеф XVII века, выполненный скульптором Алессандро Альгарди. На нем изображена историческая встреча Льва I с Аттилой в 452 г. Этот сюжет запечатлен Рафаэлем в станце Элиодор.

Таким образом, в главном христианском храме – соборе Св. Петра в Риме есть две уникальные своей сути вещи, символизирующие бессмертие Аттилы, вот уже в течении ряда столетий.

В связи с этим хочу особо почеркнуть, что мною обнаружено очень важное по счету творение, третье изображение Аттилы в музеях Ватикана, которое не встречается до сих пор ни в одном издании, посвященном истории Гуннской империи и Рима. Речь идет об одной из галерей, входящих в состав музеев Ватикана. Эта галерея расписана 40 картами, на которых изображены бывшие владения Католической церкви. И особый интерес представляют здесь росписи на потолке галереи фрески, являющиеся картинами с историческими сюжетами.

Ближе к центру зала галереи среди множества рисунков я обнаружил картину, изображающую указанную встречу 452 г. правителя гуннов Аттилы с папой Львом I.

Тут фреску довольно сложно увидеть среди множества других красочных картин на потолке. Однако мне посчастливилось обнаружить ее при детальном изучении исторических изображений галереи.

В отличие от приводимой в ряде изданий общеизвестной фрески Рафаэля в Станце Элиодора (Stanza di Eliodoro), «Встреча Льва Великого с Аттилой», - на этой фреске Аттила предстает первым сидящим на белом коне с золотой королевской короной на голове. Во всем его облике проглядывает победитель, покоривший Северную Италию [3].

Как историк-медиевист я не могу не сказать здесь и о том, что именно после этой исторической встречи на Амбульском поле Аттилы и Льва I начинается подъем авторитета самой церкви и папства. Папа Лев I был прозван Львом Великим (Leo Magnus), поскольку он смог уговорить Аттилу не идти на Рим и остановить его в тот грозный для Империи час.

После Гуннской империи на Западе на историческую арену приходит Аварский каганат VI-VIII вв. Авары - это центрально-азиатские племена тюрского происхождения. В латинских источниках Ватикана они называются Avari, Avares.

Материалы письменных источников и археологии подтверждают историческую преемственность Аварского каганата и Гуннской державы, его многоплеменность, развитие международных связей от Востока (Алтай, области Центральной Азии, Иран) - до Запада (Византийская империя, союзы германских племенных образований и королевств).

Читая латинские тексты манускриптов я все более убеждаюсь, что после гуннов авары в VI в. продолжили ход Великого переселения народов на Западе [4].

В библиотеке Ватикана особое внимание я уделил сведениям европейских путешественников из Восток – Центральную Азию и земли восточнее от нее, т.е. Монголию и Китай. Это особый тип исторических источников, проливающий яркий свет на историю международных отношений, а также хозяйство и быт, социально-политические отношения, религию и нравы.

Всего я указываю на наличие 126 имен (установленных мною), совершивших путешествия на Восточную и Центральную Азию, начиная с середины XIII и до середины XV века. Многие из них почти неизвестны. Исключение составляет, возможно узкий круг отдельных специалистов Западной Европы.

Например, можно привести здесь следующих: Baldwin von Hennegau, Odorico da Pordenone, Isachus Venerio (Venier), Jacobus von Florcenz, Paschalis Hispanus de Victoria, Gottifredo Morosini, Giovanni Querini и целый ряд других путешественников и миссионеров.

Итальянские путешественники, например, отмечали те пути, по которым можно пересекать земли Центральной Азии и каганат кипчаков (Khanat Kiptschak). В данном случае определение «каганат» совпадает со словом «государство». Тюркский термин «каганат» по своему содержанию совершенно идентичен термину «государство». В материалах Ватиканской библиотеки есть немало сведений об Алтын Орде, государстве Чагатайдов, о правлении тех или иных ханов и т.д.

Особую ценность для истории Казахстана, тюркского мира и Центральной Азии представляет солистика римских пап и ханов Золотой Орды. Сейчас я продолжаю заниматься анализом этих заслуженных письменных свидетельств, которые чрезвычайно важны для воссоздания объективной исторической реальности нашего богатого прошлого.

1. Biblioteca Apostolica Vaticana (BAV), Vaticani Latini (Vat. lat. 541, f. 67-68 R). См. также: BAV, Vat. lat. 1319, f. 96□ , Int. 544, f. 183-184R
2. Prosper Tiro. Epitoma de Chronicon, 1367, p. 482.
3. Жұмағұлов Қ.Т. Ақбоз атты Аттила сүреті Римдегі Ватикан музейі корынан табылды. Егемен Қазақстан, 29 қазан 2014 ж. №211. Б.11.
4. Byzantinische Diplomaten und Östliche Barbaren. Aus den excerpta de legationibus des Konstantinos Porphyrogennetos gewählte Abschritte des Priskos und Menander Protektor. - Verlag Styria, Graz, Wien, Köln, 1955; Sozomenus Kirchengeschichte von Joseph Bidez. – Berlin, 1960.

М. Елеуов, Қ. Арынов, С. Есенов

ОРТАГАСЫРЛЫҚ ҮТІРТӨБЕ ҚАЛАСЫНДА 2015 ЖЫЛЫ ЖҮРГІЗІЛГЕН ЗЕРТТЕУЛЕР

Оргағасырлық Үтіртөбе қаласы Оңтүстік Қазақстан облысының Мақтарап ауданындағы Ж. Қарасаев ауылдық округінде, Үтірлі ауылынан 12 шақырым солтүстік-шығыста, Сырдария озенінің жағасынан 2 км жердегі, Сорөзектің сол жағасында орналасқан. Географиялық координаттары: 40°13'79"; 06825.809; теніз деңгейінен биіктігі 250 м.

Үтіртөбе қаласы жайлы алғашқы мәлімет М.С.Мершиевтің 1965 жылы жарыққа шыққан «Қарасаев о генезисе оседлых поселений (на материалах городище Актобе 1)» атты мақаласында берілген. Автор қауыншы мәдениетінің таралу аймагында орналасқан оргағасырлық қалалар мен мекендердің қатарында Асықатаның солтүстік-шығысында орналасқан Отурултөбе (Үтіртөбе – 1.) қаласын көрсеткен [1, 66-80 бб.]. 1971 жылы Өзбек КСР Археология институтының Ф.Буряков басқарған Шаш-Илак тобы Мақтарап ауданының оргалығы Жетісай (бұрынғы Үрдірия) ауылынан солтүстік-шығыста 30 шақырым жерде, Сырдария озенінің сол жағасындағы қаласын зерттең, оның әр түрлі бөліктерінде қазба жүргізген [2, 523-524 бб.]. 2004 жылы «Үрдірия» университетінің археологиялық экспедициясы (жетекшісі М. Қасенов) Шардара сүйемесінде шайып жатқан оргағасырлық Үтіртөбе қаласында зерттеу жұмыстарын жүргізген [3, 4-5 бб.]. 2009-2014 жылдары Тұран археологиялық экспедициясы (жетекшісі М. Елеуов) мен Жетісай университетінің (жетекшісі С. Апашева) бірлескен зерттеу тобы оргағасырлық Үтіртөбе қаласында тарихи-топографиялық құрылымын зерттең, жобасын түсіріп және шахристанның солтүстік бөлігіндегі 2014 жылы жүргізілген бірінші қазба жұмыстарының жаңындағы ең биік шерінен, жағасын су шайып жатқан тік жарқабақтың жиегінде қазба жұмыстарын жүргізген. [4, 17-28 бб.]. 2014 жылы «Үрдірия» археологиялық қазба жұмыстары негізінен 2009 жылы жүргізілген қазба жұмыстарын онан арындастырылған [5, 34-37 бб.]. Осы цитадельдің солтүстік-батыс бөлігінде тұрғын үйлер ашылған күнде шығыс бағытына қарай жалғасты. Археологиялық қазба жұмыстары барысында 2 кесік, 3 орнындары белгіленіп, үш тұрғын үй бөлмелері ашылған.

М. Елеуовтың жетекшілігімен Тұран археологиялық экспедициясы мен Жетісай университетінің мемлекеттік жасасқан келісім шарты негізінде 2015 жылы оргағасырлық Үтіртөбе қаласын тарихи-топографиясы зерттеліп, оның инструменталды жобасы түсірілді және шахристанды қазба жүргізілді. Оргағасырлық қаланың жобасын түсіру барысында оның тарихи-топографиялық құрылымының тарихи-топографиялық қалалық бөлігі мен шаруашылық аймағының және қалала зиратының көлемдері анықталды (сүреттер). Шаруашылық аймагындағы зерттеу жұмыстары оргағасырлық қаланы солтүстік, солтүстік-шығыс, шығыс және оңтүстік-шығыс жақтарынан қоршап жатқан Сорөзектің оң жағасында тарихи-топографиялық зерттеулер жүргізілді. Жүргізілген археологиялық барлаудың барысында шахристанның оңтүстік-шығыс